

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

DOI: <https://doi.org/10.35774/econa2024.02.009> JEL classification: O13, Q13, Q18
UDC: 338.439.4:637.5(477)

Ільдус ІБАТУЛІН

доктор сільськогосподарських наук,
професор, академік НААН України,
Національна академія аграрних наук України, Україна
ORCID ID: 0000-0003-4418-6532

Володимир НЕДАШКІВСЬКИЙ

доктор сільськогосподарських наук,
професор кафедри технології кормів, кормових добавок і годівлі тварин,
Білоцерківський національний аграрний університет, Україна
ORCID ID: 0000-0001-5487-6807

Сергій ГОЛЕМБІВСЬКИЙ

аспірант,
Вінницький національний аграрний університет, Україна
ORCID ID: 0009-0002-8879-0838

Ірина АРТІМОНОВА

кандидат економічних наук,
доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування,
Білоцерківський національний аграрний університет, Україна
ORCID ID: 0000-0003-1054-1356

Наталія ПРИСЯЖНЮК

кандидат ветеринарних наук, доцент кафедри іхтіології та зоології,
Білоцерківський національний аграрний університет, Україна
ORCID ID: 0000-0002-4737-0143

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ФУНКЦІОНУВАННЯ АГРОПРОДОВОЛЬЧИХ ЛАНЦЮГІВ У М'ЯСНОМУ СКОТАРСТВІ УКРАЇНИ

АНОТАЦІЯ

Вступ. У балансі м'яса України визначальне місце належить яловичині та телятині, замінити які неможливо, оскільки кожний із цих видів м'яса має специфічні смакові властивості, амінокислотний склад і харчову цінність. Однак різкий спад обсягів виробництва м'ясної продукції скотарства у роки ринкових перетворень призвів до значного скорочення споживання населенням яловичини та телятини на фоні зменшення пропозиції вітчизняного м'яса і значного зростання його імпортних поставок у замороженому вигляді. Проблема можна успішно вирішити лише за рахунок розвитку спеціалізованого м'ясного скотарства.

Метод (методологія). Для реалізації поставлених у статті завдань використовувалися на-ступні методи та прийоми: монографічний і графічний – для комплексного вивчення сучасного стану виробництва продукції м'ясного скотарства та визначення факторів, що впливають на його ефективність; вибірковий

© Ільдус Ібатулін, Володимир Недашківський, Сергій Голембівський, Ірина Артимонова, Наталія Присяжнюк, 2024

Отримано: 15.05.2024 р.

Рекомендовано до друку: 20.05.2024 р.

Опубліковано: 29.05.2024 р.

Ця стаття розповсюджується на умовах ліцензії Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0, яка дозволяє необмежене повторне використання, розповсюдження та відтворення на будь-якому носії, за умови правильного цитування оригінальної роботи.

Як цитувати: Ібатулін І., Недашківський В., Голембівський С., Артимонова І., Присяжнюк Н. Проблеми та перспективи функціонування агропродовольчих ланцюгів у м'ясному скотарстві України. *Економічний аналіз*. 2024. Том 34. № 2. С. 9-19. DOI: <https://doi.org/10.35774/econa2024.02.009>

– для детального обстеження окремих господарств з вирощування ВРХ; абстрактно-логічний, розрахунково-конструктивний та балансовий – при обґрунтуванні показників розвитку виробництва і споживання яловичини та телятини на перспективу, а також розмірів державної підтримки.

Результати. На основі проведених досліджень встановлено, що для забезпечення продовольчої незалежності і безпеки України необхідні заходи щодо докорінного поліпшення ситуації в усіх сегментах тваринництва та переробки м'ясопродукції. Галузь вимагає істотної фінансової підтримки з боку держави, в тому числі за рахунок зниження кредитних ставок, своєчасних виплат дотацій, врегулювання зовнішньої торгівлі продуктами тваринництва, і в кінцевому підсумку підвищення конкурентоспроможності вітчизняного м'яса як на внутрішньому, так і зовнішньому ринках. Враховуючи низький попит на яловичину на внутрішньому ринку в наслідок низької купівельної спроможності населення та культури харчування основним вектором реалізації великої рогатої худоби є експорт. З цією метою на рівні держави запропоновані заходи, які спрямовані на нарощування експортного потенціалу в м'ясному скотарстві.

Ключові слова: м'ясне скотарство; агропродовольчий ланцюг; експорт; ефективність; товарорух; якість.

Вступ

У балансі м'яса України визначальне місце належить яловичині та телятині, замінити які неможливо, оскільки кожний із цих видів м'яса має специфічні смакові властивості, амінокислотний склад і харчову цінність. Однак різкий спад обсягів виробництва м'ясної продукції скотарства у роки ринкових перетворень призвів до значного скорочення споживання населенням яловичини та телятини на фоні зменшення пропозиції вітчизняного м'яса і значного зростання його імпортованих поставок у замороженому вигляді. У результаті зростаючої конкуренції між товаровиробниками окремих видів м'яса товаровиробники яловичини опинилися не у кращому економічному становищі.

Проблему можна успішно вирішити лише за рахунок розвитку спеціалізованого м'ясного скотарства. Про це свідчить досвід більшості країн, де зі зростанням продуктивності чисельність молочної худоби знижувалася, а її місце займало худобу м'ясного спрямування. Наприклад, США 90 % яловичини виробляється з допомогою м'ясного худоби. Відзначимо, що у 12 провідних країнах Європи за останнє десятиліття чисельність молочної поголів'я скоротилася на 4,1, а м'ясне стадо зросло на 3,9 млн голів. Найбільші м'ясні стада зосереджені у Франції, Великобританії, Іспанії та Ірландії, різко підвищилася чисельність м'ясної худоби у Німеччині.

Мета статті

На основі узагальнення теоретичних розробок та практичної діяльності суб'єктів господарювання в сфері аграрного бізнесу запропонувати рекомендації щодо підвищення ефективності функціонування агропродовольчих ланцюгів в м'ясному скотарстві з метою вирішення проблем продовольчої безпеки та нарощення експортного потенціалу країни.

Виклад основних результатів дослідження

У всіх розвинених країнах світу проблема забезпечення населення високоякісним м'ясом і м'ясопродуктами вирішується за рахунок інтенсивного розвитку галузі спеціалізованого м'ясного скотарства.

Ставка на молочні породи худоби при виробництві яловичини виявилася економічно невиправданою. Із розпадом колишнього Радянського Союзу поголів'я ВРХ фактично досягло критично низького рівня, причому як м'ясних, так і м'ясомолочних порід. Нині у виробництві яловичини використовуються м'ясомолочні породи ВРХ.

При цьому слід відмітити, що нині поголів'я спеціалізованих м'ясних порід становив менше 2% від загальної чисельності ВРХ, тоді як у розвинених країнах-виробниках яловичини кількість цього напрямку становить 50–70%. Сільськогосподарським підприємствам не вигідно утримувати м'ясні породи, господарства населення також більше орієнтовані на молочні та м'ясо-молочні

породи. Нині на 100 молочних корів в Україні припадає 0,3 одиниці м'ясної породи, в той час як у США, Канаді, Франції – 200–300. Якщо у світі частка яловичини, одержаної від м'ясних порід худоби, становить 54%, то в Україні – лише 1,2% [1].

Протягом досліджуваного періоду спостерігається поступове зниження обсягів виробництва яловичини в сільськогосподарських підприємствах так і господарствах населення (рис. 1). Дана обставина викликана економічними і

соціальними чинниками, які викликані в першу чергу військовою агресією росії проти України.

Необхідно відзначити, що протягом тривалого часу виробництво яловичини в господарствах корпоративного сектору аграрної економіки було збитковим. Дана обставина викликана на нашу думку в першу чергу тим, що виробництво м'яса ВРХ менеджментом сільськогосподарських підприємств розглядалося як похідною галузі від молочного скотарства.

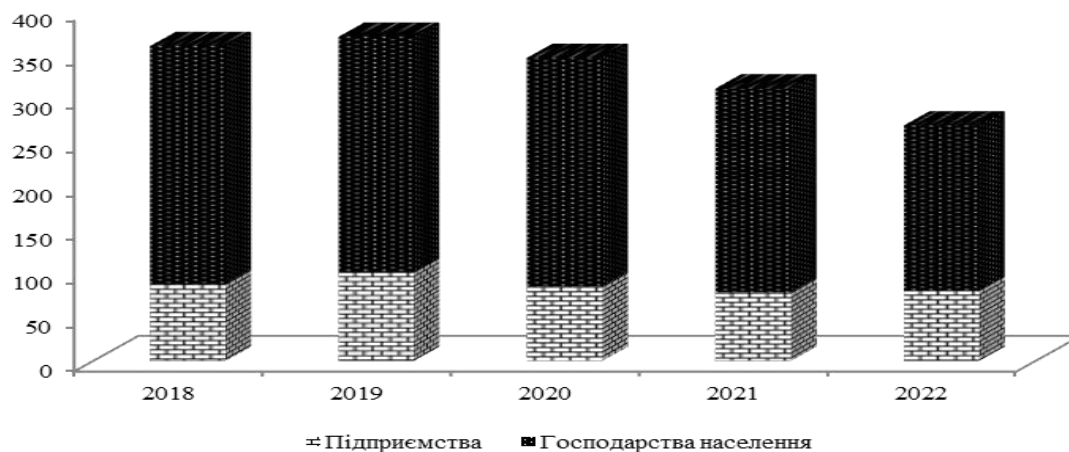

Рис. 1 Динаміка виробництва яловичини в сільськогосподарських підприємствах та господарствах населення, тис. т.

Джерело: складено за даними Державної служби статистики України.

Відповідно до цього не приділялося значної уваги складовим технологічного процесу вирощування та відгодівлі ВРХ.

В Україні спостерігають значне зниження поголів'я великої рогатої худоби. Станом на 1 січня 2024 року поголів'я ВРХ в Україні скоротилося на 73,5 тис. голів, що на 3,3% менше порівняно до 1 січня 2023 року і на 4,9% менше порівняно до 1 грудня минулого року. В господарствах корпоративного сектору аграрної економіки утримується 912,6 тис. голів ВРХ, що на 1,2 тис. голів (-0,1%) менше ніж в грудні 2023 року. Поголів'я корів на сільськогосподарських підприємствах склало 373,5 тис. голів, що на 2,2 тис. менше (-0,6%) порівняно до минулого місяця. За 2023 рік поголів'я ВРХ скоротилося на 29,5 тис. голів (-3,2%), а кількість корів зменшилася на 20,7 тис. голів (-5,5%).

В господарствах населення знаходиться 1 млн 321 тис. голів ВРХ, що на 108,4 тис. голів (-8,2%) менше порівняно до 1 грудня 2023 року. Кількість корів в господарствах населення станом на 1 січня 2024 року склала 916,7 тис., що на 12,8 тис. голів (-1,4%) менше ніж місяць тому. За 2023 рік кількість ВРХ в господарствах населення скоротилася на 44 тис. голів (-3,3%), а кількість корів зменшилася на 41,9 тис. голів (-4,6%).

До основних причин зниження поголів'я ВРХ в Україні слід віднести:

- диспаритет цін на сільськогосподарську й промислову продукцію;
- зростання вартості кормів;
- нездатність більшості вітчизняних товаровиробників застосовувати новітні технології утримання та годівлі тварин, оскільки підприємства не мають для цього вільних коштів;

- знищення великих вузькоспеціалізованих господарств з вирощування і відгодівлі молодняку ВРХ;
- низька платоспроможність населення країни, яке здебільшого купує дешевші й менш поживні сорти м'яса (курятину);
- збільшення кількості сировини іноземного виробництва на вітчизняному ринку, ціна і якість якої значно нижча;
- скорочення обсягів державної підтримки [2].

Разом з тим, війна лише посилила ситуацію. Поширена ситуація у прифронтових регіонах – втрата певної кількості худоби через обстріли з боку російських окупантів. Більшість сільськогосподарських товаровиробників залишили корів на окупованих територіях. Ці тварини не враховано або конфісковано російськими окупантами і продано на м'ясо. Сільськогосподарські товаровиробники відправляють корів із травмами на вибракування, що також сприяє скороченню поголів'я ВРХ.

Більшість суб'єктів господарювання в сфері аграрного бізнесу утримуються від збільшення поголів'я корів під час війни та нестачі

оборотних коштів. Зростання цін на поголів'я ВРХ на 14% у грудні 2024 році порівняно з груднем 2023 року дає підстави для збільшення реалізації тварин, що, у свою чергу, може сприяти подальшому скороченню поголів'я ВРХ. Утримання корів стає більш витратним через зниження рентабельності виробництва молока та збільшення витрат на приготування кормів, дизельне паливо та електроенергію. Викликом для сільськогосподарських товаровиробників залишається скорочення площ пасовищ і сільськогосподарських угідь під посів через міни і боєприпаси, що не розірвалися.

Виробники продукції скотарства, де скорочення поголів'я ВРХ відбувається швидшими темпами, виявилися більш уразливими до цих проблем. З іншого боку, спеціалізовані сільськогосподарські підприємства, що спеціалізуються на виробництві м'яса ВРХ та молока виявилися більш стійкіші.

Необхідно відзначити, що в діяльності суб'єктів господарювання практикується два основних ланцюга товароруку м'яса ВРХ від виробника до кінцевого споживача (рис. 2-3).

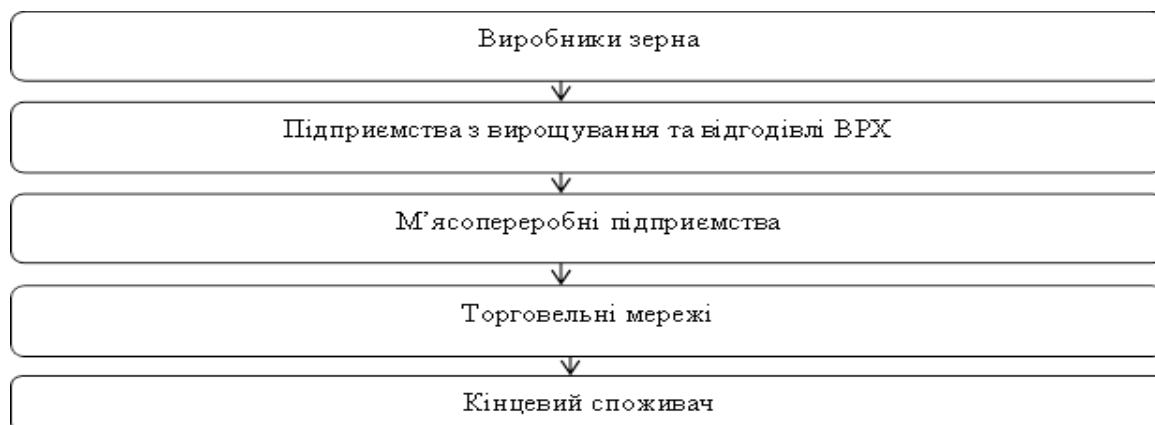

Рис. 2. Традиційний агропродовольчий ланцюг для інтенсивної відгодівлі ВРХ м'ясних порід

Джерело: розробка авторів.

Оцінюючи ланцюг товароруку з орієнтацією на вітчизняні м'ясопереробні підприємства можемо констатувати, що для більшості сільськогосподарських товаровиробників він є економічно не вигідним. Переробники, враховуючи монопольне становище встановлюють низькі закупівельні ціни, що не забезпечують окупності витрат на вирощування та відгодівлю ВРХ. Необхідно відзначити, що

при умові встановлення прийнятних для виробників продукції м'ясного скотарства закупівельних цін вартість кінцевого продукту суттєво зростає, що в умовах низької купівельної спроможності населення не буде користуватися попитом.

В певний період розвитку аграрного сектору існували важелі державного регулювання, що стимулювало господарства корпоративного

сектору аграрної економіки реалізувати ВРХ вітчизняним переробним підприємствам, забезпечуючи прийнятний рівень рентабельності виробництва яловичини.

Нині сільськогосподарські підприємства, що здійснюють вирощування та відгодівлю ВРХ, в

тому числі спеціалізованих м'ясних порід орієнтуються головним чином на експорт живих тварин, що забезпечує їх позитивний фінансовий результат (рис. 3).

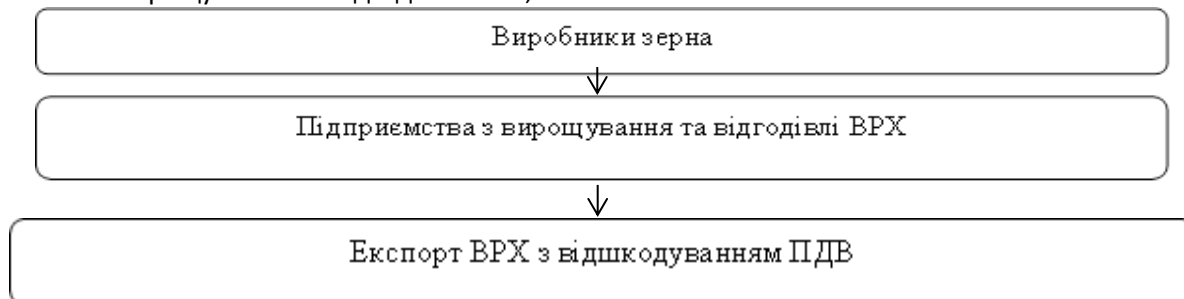

Рис. 3. Альтернативний агропродовольчий ланцюг вирощування та інтенсивної відгодівлі ВРХ при реалізації на зовнішній ринок

Джерело: розробка авторів.

Як свідчить аналіз діяльності ТОВ «АГРОБУЛ» при вирощуванні та відгодівлі великої рогатої худоби м'ясної бельгійської біло-блакитної породи забезпечує рівень рентабельності близько 100%, при умові, що корми виключно покупні.

На нашу думку, прибутковість забезпечувало два основних чинники: високий рівень експортних цін, а також повернення ПДВ. Однак, з державницьких позицій в країні не залишається додана вартість, яка б була створена м'ясопереробними підприємствами та суб'єктами оптової та роздрібної торгівлі.

В умовах ринкової економіки напрями збутової політики, як складової виробничо-господарської діяльності визначає самостійно суб'єкт господарювання, орієнтуючись на отримання позитивної економічної вигоди [3].

Один із основних чинників виступає ціна. Як свідчать дані Державної служби статистики

України, ціна імпортованих напівфабрикатів суттєво нижча за внутрішню ціну на велику рогату худобу, що цілком логічно буде спонукати до орієнтацій вітчизняних м'ясопереробних підприємств на іноземних товаровиробників. Нині більшість переробних підприємств намагаються працювати на імпортній сировині, оскільки її вартість нижча від вітчизняної. Ця обставина спричиняє до порушення інтеграційних зв'язків між виробниками сільськогосподарської продукції та суб'єктами підприємницької діяльності в сфері переробки. Як зазначають науковці, досить негативним чинником, який спричиняє недоотримання додаткової доданої вартості, є «сірий» та «чорний» імпорт м'ясопродуктів, як сировини для переробної промисловості [4-5].

В той же час ціна експорту живої ВРХ суттєво вища за вартість імпорту (рис. 4).

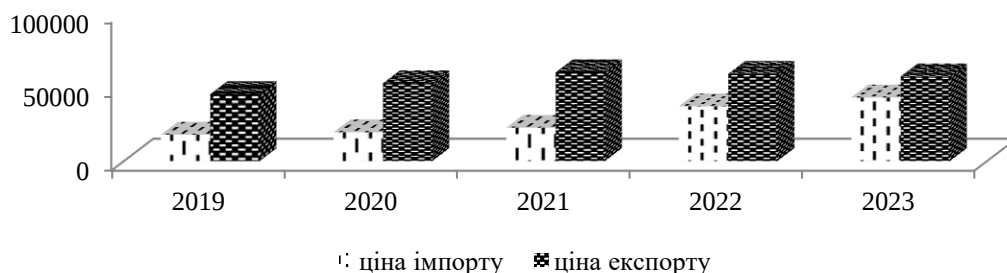

Рис. 4. Динаміка експортних та імпортних цін на продукти забою ВРХ грн/т

Джерело: складено за даними Державної служби статистики України.

Так незважаючи на певні логістичні проблеми, викликані збройною агресією росії проти України спостерігається відносно високий рівень експорту живої великої рогатої худоби.

Так, 9 квітня 2022 року Кабінет Міністрів України ухвалив постанову № 422, якою скасував заборону на експорт великої рогатої худоби та м'яса великої рогатої худоби, що діяла з 6 березня 2022 року. Відповідно, експорт вказаних категорій товарів можна здійснювати за умови отримання ліцензії на експорт від Мінекономіки.

У період воєнного стану отримання ліцензії на експорт вказаних товарів здійснюється за спрощеною процедурою, затвердженою наказом Мінекономіки № 393-22 від 10 березня 2022 року.

Ми розцінюємо зазначені вище дії Уряду, зокрема скасування заборони на експорт м'яса великої рогатої худоби та впровадження спрощеної процедури отримання ліцензій на експорт, є прикладом оперативного та ефективного реагування держави на потреби бізнесу в умовах воєнного стану. Вважаємо, що

зазначені послаблення державного контролю сприятимуть поживленню бізнес-активності експортерів та, відповідно, відновленню української економіки.

За даними Державної служби статистики України експорт живої великої рогатої худоби у 2023 році скоротився на 8,8%, якщо порівняти з 2022 роком, то до 17,6 тис. тонн. У грошовому еквіваленті експорт живої ВРХ скоротився на 22,1% порівняно з показником 2022 року і склав 27,5 млн дол. США.

Найбільше вітчизняної ВРХ протягом 2023 року купували Ліван (62,3%), Єгипет (24,7%) та Йорданія (8,3%).

З початком повномасштабної війни можливості експортувати м'ясо та м'ясопродукти з України сильно ускладнилися. До війни частка перевезень яловичини автомобільним транспортом складала лише 22,4% (77,6% експортувалось морем). Однак, навіть за таких складних умов, географія постачань не змінилась.

В той же час в Україну ввозяться значні обсяги напівфабрикатів ВРХ, що є сировиною для м'ясопереробних підприємств (рис. 5).

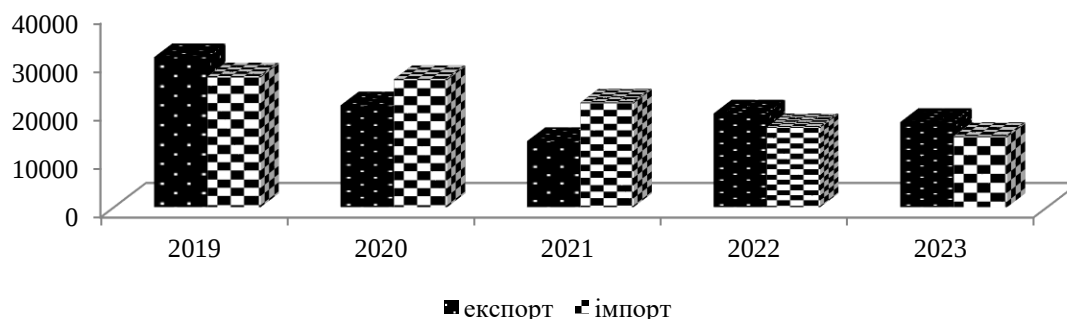

Рис. 5. Динаміка експорту-імпорту продуктів забою ВРХ (тонн)

Джерело: складено за даними Державної служби статистики України.

Імпорт неякісного, а тому дешевшого м'яса, призведе до зниження цін на вітчизняному ринку.

За умови надходження імпортного м'яса привілейовані учасники ринку будуть одержувати незмінний за величиною (або й зростаючий) прибуток, а товаровиробникам, навпаки, доведеться знизити ціну продажу. Таку поведінку селян відзначав свого часу О. В. Чаянов: «Дрібні сімейні господарства,

переважно з ручною працею, при обмежених ринках збуту мають велику стійкість до виживання за рахунок економії на сімейному бюджеті (економії на оплаті роботи) і зятягування паска» [6].

Основним чинником, що стимулює на експорт ВРХ є низький рівень закупівельних цін вітчизняних м'ясопереробних підприємств, особливо на молодняк великої рогатої худоби м'ясних порід. Так, за даними НДІ

«Украгпромпродуктивність» у листопаді 2023 р. середня ціна телиць у країнах ЄС становила 2,77 євро за 1 кг живої ваги (у віці 12 місяців і старше, не менше 24 місяців), що у 2 рази перевищує рівень закупівельних цін в Україні [7].

У листопаді 2023 р. найвищі середні ціни на телиць для відгодівлі серед країн ЄС досягнуто у Бельгії – 3,13 євро за 1 кг живої ваги та Франції – 3,22 євро за 1 кг живої ваги. Найнижча ціна зафіксована у Швеції – 1,70 євро за 1 кг живої ваги.

Середня ціна бичків у листопаді 2023 р. у країнах ЄС становила 3,36 євро за 1 кг живої ваги (у віці 12 місяців і старше, не менше 24 місяців), що у 2,3 вища за закупівельну ціну, що склалася в Україні.

У листопаді 2023 р. найвища середня ціна на бичків, куплених для відгодівлі в межах ЄС зафіксована у Німеччині – 4,47 євро за 1 кг живої ваги та Бельгії – 4,43 євро за 1 кг живої ваги. Найнижча ціна зафіксована в Ірландії – 2,31 євро за 1 кг живої ваги.

Безперечно, що поставки на зовнішній ринок живої худоби є незначними та не можуть розглядатись як загроза внутрішньому споживанню.

Скорочення Україною поставок яловичини на зовнішні ринки може бути пов'язано з послабленням глобального попиту на червоне м'ясо протягом останніх місяців. Непроста економічна ситуація впливає на скорочення споживання яловичини в Китаї і Європі. Збільшення обсягів забою ВРХ в Австралії і скасування обмежень в Аргентині на експорт певних видів яловичини призвело до зростання пропозиції яловичини у світі та більш жорсткої конкуренції серед постачальників.

Зокрема, у світі скоротився попит на американську яловичину на фоні зазначених факторів. Також в США спостерігається досить активний попит на яловичину на внутрішньому ринку на фоні скорочення поголів'я ВРХ. Хоча, певні вузькі міста існують на ринку живої ВРХ. Зокрема, обмеження на експорт живих тварин в певних європейських країнах призвело до зростання інтересу в країнах-імпортерах купувати ВРХ в Ірландії [8].

Україна, яка отримала статус кандидата до ЄС, може в найближчому майбутньому долучитись до експорту яловичини в країни ЄС.

Компетентні державні органи мають повноцінне право переглянути правила торгівлі української яловичини та розробити механізм виходу продукції на ринок ЄС. Це, в свою чергу, допоможе українським компаніям знаходити нові ринки збуту, а європейським країнам мати надійного, близького постачальника якісної продукції.

На думку низки аналітиків аграрного ринку, нині настає довгостроковий період низьких цін на продукцію рослинництва. Є кілька сценаріїв того, як господарствам корпоративного сектору аграрної економіки досягти успішності в подібних умовах. Один із них – розвиток тваринництва та переробки сільськогосподарської продукції, зокрема м'ясного скотарства [9-10].

В цілому стан розвитку тваринництва України залишається на низькому рівні розвитку. Виняток – птахівництво, оскільки цей сектор аграрного бізнесу останніми роками успішно модернізував виробництво та адаптував його до стандартів ЄС. У результаті зараз його продукція не тільки успішно експортується на різні континенти, а й має конкурентну перевагу на внутрішньому ринку порівняно з іншими видами м'яса.

Разом з тим, необхідно зазначити, що на внутрішньому ринку є низький попит на яловичину. І це призводить до певного дисбалансу: у той час, як практично у всіх країнах світу яловичина значно дорожча за свинину, а в Україні традиційно популярнішою є свинина. В результаті, за ціною свинина лише не багатьом поступається яловичині, а нерідко і перевершує її.

Вважаємо, що для налагодження широкомасштабного виробництва яловичини в Україні необхідно насамперед підтримати експорт цієї продукції. При цьому потрібно взяти до уваги кілька моментів. По-перше, яловичина є дієтичним продуктом. По-друге, до неї, на відміну від свинини, немає претензій з боку основних світових релігій. Тому цей продукт буде затребуваний у більшій частині сегментів світового ринку.

Зростання виробництва яловичини у м'ясному скотарстві, збільшення чисельності м'ясної худоби неможливі без застосування цінових, податкових, кредитних, бюджетних та інших регуляторів економіки, спрямованих на

підвищення доходів господарств, які займаються цією галуззю. Тому на перше місце виходить державна підтримка м'ясного скотарства. Так, у США в 2019 році збільшили підтримку сільського господарства більш ніж на 60 %. У Німеччині з 1990 року було введено заходи матеріального заохочення та дотації за м'ясну худобу. У цій країні за кожну корову, переведену на технологію м'ясного скотарства, німецькі фермери одержують за рік від держави понад 1500 євро. Створено велику племінну базу м'ясної худоби. Аналогічні економічні методи стимулювання розвитку м'ясного скотарства прийнято у всіх країнах ЄС.

На думку науковців, це пов'язано з перспективою домінувати на світовому ринку продуктів харчування, який у вартісному виразі становить близько 123 млрд доларів. Із загального обсягу 48,5 млрд доларів займає ринок м'яса та м'ясопродуктів, 48,5 млрд доларів – ринок зерна та 25,2 млрд доларів – ринок молока та продуктів його переробки [11]. Тому розвиток експортного потенціалу для України матиме величезне значення щодо

підвищення прибутковості вітчизняного сільського господарства.

За даними Продовольчої та сільськогосподарської організації ООН (ФАО), основні імпортери яловичини сьогодні зосереджені на Близькому Сході та Африці. Але цей ринок з кожним роком зростає на 8%, у тому числі за рахунок країн Східної Азії, що повинно стимулювати до нарощення виробництва і відповідно експорту великої рогатої худоби.

Водночас в цьому бізнесі є певні труднощі. Так, експерти вважають, що вітчизняним виробникам необхідно адаптуватися до вимог ринку. При цьому значну увагу варто зосередити на якості продуктів забою тварин, що вимагає виконання низьких технологічних вимог, зокрема: використання м'ясних порід великої рогатої худоби, догляд, годівля, тощо.

На основі узагальнення досвіду функціонування ТОВ «АГРОБУЛ» запропоновано шляхи підвищення рівня ефективності виробництва яловичини в господарствах корпоративного сектору аграрної економіки (рис. 6).

Рис. 6. Шляхи підвищення рентабельності виробництва яловичини в сільськогосподарських підприємствах

Джерело: на основі узагальнення досвіду ТОВ «АГРОБУЛ».

Як свідчить досвід виробничо-господарської діяльності ТОВ «АГРОБУЛ», що за рахунок технології та правильного менеджменту на місцях, а точніше за рахунок системного підходу до всіх факторів, що впливають на кінцевий результат забезпечується високий рівень виробництва яловичини в корпоративного секторі аграрної економіки.

Також, виробникам та експортерам яловичини потрібно вирішити низку ветеринарних питань. Так, для постачання до країн ЄС необхідно налагодити моніторинг губчастої енцефалопатії ВРХ. А при експорті до Ізраїлю потрібно буде отримати ще й сертифікат кошерності.

У 2017 році було освоєно 3,5 млн грн бюджетних коштів, виділених на програму визнання України країною з контрольованим ризиком губчастоподібної енцефалопатії ВРХ. Зокрема, вона передбачає проведення моніторингових досліджень.

Вважаємо, що доречною була б допомога держави галузі м'ясного скотарства, щоб на законодавчому рівні зменшити розмір орендної плати за пасовища і сінокоси.

Основа м'ясного скотарства – отримання якнайбільших добових приростів і здешевлення кормів. Велику роль у цьому відіграють пасовища, адже найбільша частка раціону м'ясних корів – трава на пасовищі.

Через високу орендну плату за пасовища та сінокоси, яка сплачується територіальним громадам за цілий рік, однак фактично сільськогосподарські товаровиробники користуються ними пів року. Вважаємо за доцільне, при визначенні вартості орендної плати враховувати термін їх використання.

Крім того, ще одна законодавча ініціатива могла б допомогти м'ясному скотарству – прив'язка поголів'я до землі. Раніше на 1 га ріллі припадала одна голова ВРХ. Вважаємо,

що необхідно розробити і запровадити норматив чисельності сільськогосподарських тварин та використовувати при реалізації програм державної підтримки виробників сільськогосподарської продукції

Висновки

Для забезпечення продовольчої незалежності і безпеки України необхідні заходи щодо докорінного поліпшення ситуації в усіх сегментах тваринництва та переробки м'ясосировини. Галузь вимагає істотної фінансової підтримки з боку держави, в тому числі за рахунок зниження кредитних ставок, своєчасних виплат дотацій, врегулювання зовнішньої торгівлі продуктами тваринництва, і в кінцевому підсумку підвищення конкурентоспроможності вітчизняного м'яса як на внутрішньому, так і зовнішньому ринках.

Аналізуючи світовий досвід, вирішити цю проблему можливо за рахунок всебічного розвитку галузі спеціалізованого м'ясного скотарства, що може забезпечити збільшення виробництва високоякісної яловичини.

У умовах членства України в СОТ існуючий розклад виробництва продукції м'ясного скотарства призвів до повного занепаду ринку, оскільки якісні показники м'яса ВРХ, прийнятого від господарств усіх категорій, за багатьма параметрами не відповідають європейським стандартам якості та безпеки. Відродження м'ясного скотарства і переорієнтація виробництва м'яса з господарств населення та сільськогосподарських підприємств – виробників продукції молочного скотарства на спеціалізовані тваринницькі комплекси, які використовують інноваційні технології вирощування та відгодівлі великої рогатої худоби м'ясних порід дозволить в майбутньому мати більше шансів виходу вітчизняних м'ясних продуктів на зовнішні ринки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Дієсперов В. С. Скотарство як найбільш проблемна галузь тваринництва. *Економіка АПК*. 2016. № 2. С. 38-45.
2. Яців С. Ф., Станько В. Ю. Формування ефективності м'ясного скотарства у сільськогосподарських підприємствах. *Агросвіт*. 2016. № 13-14. С. 12–17.

3. Тимченко Л. О. Спеціалізоване м'ясне скотарство як стратегічна галузь. *Вісник аграрної науки*. 2015. № 1. С. 39–45.
4. Збарський В. К., Збарська А.В. Сучасний стан та проблеми виробництва яловичини у господарствах Запоріжжя. *Науковий Вісник Херсонського державного університету. Серія: Економічні науки*. 2018. Випуск 30. Частина 1. С. 91–96.
5. Кутас О. О. Особливості розвитку м'ясного скотарства України. *Наукові праці НУХТ*. 2016. Т. 22, № 1. С. 33–41.
6. Свиноус І. В., Гура А. М., Микитюк Д. М. Економічні аспекти виробництва тваринницької продукції в Україні. *Економіка та управління АПК*. 2013. Вип. 11. С. 29–33.
7. Івченко В. М., Полонська О. М., Солошонок А. Л. Аналітичні дослідження цінових тенденцій у сфері закупівлі великої рогатої худоби, свиней і молока в Україні та країнах ЄС. Київ: НДІ «Укragропромпродуктивність», 2023. 26 с.
8. Захарченко О. В. Розвиток галузі м'ясного скотарства в умовах глобалізації. *Формування ринкових відносин в Україні*. 2016. № 2. С. 71–75.
9. Посилаєва К. І., Шерстюк С. В. Аналіз факторів ефективності м'ясного скотарства. *Вісник ХНАУ ім. В.В. Докучаєва. Серія «Економічні науки*. 2021. № 2. Т. 1. С. 128–140.
10. Лупенко Ю. О. та ін. Економічний механізм функціонування аграрного ринку України в сучасних умовах [Текст] / []; за ред. д-ра екон. наук І. А. Сало; Нац. наук. центр «Ін-т аграр. Економіки». Київ: ІАЕ, 2023. 183 с.
11. Демчак І. М. та ін. Загальні тенденції розвитку тваринництва фермерських господарств України: [наук.-аналіт. зб.]; Укр. НДІ продуктивності агропром. комплексу. Київ: Укragропромпродуктивність, 2019. 84 с.

REFERENCES

1. Diesperov, V. S. (2016). Cattle breeding as the most problematic branch of animal husbandry. *Economy of Agro-Industrial Complex*, (2), 38-45.
2. Yatsiv, S. F., & Stanko, V. Yu. (2016). Formation of the efficiency of meat cattle breeding in agricultural enterprises. *Agroworld*, (13-14), 12-17.
3. Tymchenko, L. O. (2015). Specialized meat breeding as a strategic industry. *Herald of Agrarian Science*, (1), 39-45.
4. Zbarsky, V. K., & Zbarska, A. V. (2018). The current state and problems of beef production in Zaporozhye farms. *Scientific Bulletin of Kherson State University. Series: Economic Sciences*, (30, Part 1), 91-96.
5. Kutas, O. O. (2016). Peculiarities of the development of meat cattle breeding in Ukraine. *Scientific Works of NUHT*, 22(1), 33-41.
6. Svinous, I. V., Gura, A. M., & Mykytyuk, D. M. (2013). Economic aspects of livestock production in Ukraine. *Economy and Management of Agriculture*, (11), 29-33.
7. Ivchenko, V. M., Polonska, O. M., & Soloshonok, A. L. (2023). Analytical studies of price trends in the field of cattle, pig and milk procurement in Ukraine and EU countries. Kyiv: Ukragroproductivnist.
8. Zakharchenko, O. V. (2016). Development of the meat industry in the conditions of globalization. *Formation of Market Relations in Ukraine*, (2), 71-75.
9. Posilaeva, K. I., & Sherstyuk, S. V. (2021). Analysis of factors of effectiveness of beef cattle breeding. *Bulletin of the KHNAU named after V. V. Dokuchaev Series: Economic Sciences*, 2(1), 128-140.

10. Lupenko, Yu. O., & others. (2023). The economic mechanism of functioning of the agricultural market of Ukraine in modern conditions. In I. A. Salo (Ed.), National of Science Center " University of Agrarian Economy". Kyiv: IAE.
11. Demchak, I. M., et al. (2019). General trends in the development of animal husbandry of farms in Ukraine: [scientist-analyt. Coll.]; Ukraine Research Institute of Productivity of the Agro-Industrial Complex. Kyiv: Ukragropromproductivnist.

Ildus Ibatulin, Doctor of Agricultural Sciences, Professor, Academician, National Academy of Agrarian Sciences of Ukraine, Ukraine

Volodymyr Nedaskivsky, Doctor of Agricultural Sciences, Professor, Department of Feed Technology, Feed Additives and Animal Feeding, Bila Tserkva National Agrarian University, Ukraine

Serhiy Golembivsky, PhD student, Vinnytsia National Agrarian University, Ukraine

Iryna Artimonova, PhD in Economics, Associate Professor, Department of Finance, Banking and Insurance, Bila Tserkva National Agrarian University, Ukraine

Natalia Prysiazhnyuk, Candidate of Veterinary Science, Associate Professor, Department of Ichthyology and Zoology, Bila Tserkva National Agrarian University, Ukraine

Problems and prospects of the functioning of agricultural chains in the meat breeding of Ukraine

Abstract

Introduction. In the meat balance of Ukraine, beef and veal have a decisive place, which cannot be replaced, since each of these types of meat has specific taste properties, amino acid composition and nutritional value. However, a sharp decline in the production of livestock meat products during the years of market transformations led to a significant reduction in the population's consumption of beef and veal against the background of a decrease in the supply of domestic meat and a significant increase in its imported supplies in frozen form. The problem can be successfully solved only through the development of specialized meat cattle breeding.

Method (methodology). To implement the tasks set in the article, the following methods and techniques were used: monographic and graphic - for a comprehensive study of the current state of production of meat and livestock products and the determination of factors affecting its effectiveness; selective - for a detailed survey of individual livestock farms; abstract-logical, calculation-constructive and balance - when justifying indicators of the development of production and consumption of beef and veal for the future, as well as the size of state support.

The results. On the basis of the conducted research, it was established that measures to fundamentally improve the situation in all segments of animal husbandry and raw meat processing are necessary to ensure food independence and security of Ukraine. The industry requires significant financial support from the state, including by reducing credit rates, timely payments of subsidies, regulation of foreign trade in livestock products, and ultimately increasing the competitiveness of domestic meat both on domestic and foreign markets. Given the low demand for beef in the domestic market as a result of the low purchasing power of the population and food culture, the main vector for the sale of cattle is export. For this purpose, at the state level, measures aimed at increasing the export potential in beef cattle breeding have been proposed.

Keywords: meat cattle breeding; agro-food chain; export; efficiency; goods traffic; quality.

Cite as: Ibbatulin, I., Nedaskivsky, V., Golembivsky, S., Artimonova, I., and Prysiazhnyuk, N. (2024). Problems and prospects of the functioning of agricultural chains in the meat breeding of Ukraine. *Economic analysis*, 34 (2), 9-19. DOI: <https://doi.org/10.35774/econa2024.02.009>